

Henvendelse om fleksjob i egen virksomhed

Kære Karina

Jeg tillader mig at skrive til dig nu her inden der bliver trykket på valgknappen, og du får alt for travlt med valgkamp.

Anledningen til min henvendelse til dig er dit indlæg på Facebook den 12. juli i år, hvor du skriver at man i SF nu vil kæmpe for, at man som fleksjobber skal have lov til at lave sin egen virksomhed som fleksjobber. Det vil jeg rigtig gerne kvittere for. Det er mit hjerteblod. Det jeg brænder for.

Som det er nu, må man jo som fleksjobber gerne må blive ansat i sin ægtefælles virksomhed. Det er en praksis som bliver udnyttet igen og igen. Jeg kender til indtil flere tilfælde, hvor et familiemedlem har oprettet et firma og så ansat deres familiemedlem, der er fleksjobber som eneste ansatte eller hvor et familiemedlem går ind og overtager ejerskabet af f.eks. en frisørsalon når frisøren, der hidtil ejede salonen nu, bliver fleksjobber fordi han/hun ikke kan klare så mange timer mere og så bliver ansat som fleksjobber i salonen. Hvilket sådan set er meget fint, hvis det kan lade sig gøre.

Nu er det bare ikke alle fleksjobbere, der har en ægtefælle eller andre familiemedlemmer, der kan oprette et firma til dem. Jeg er selv en familieløs fleksjobber, der har et ønske/en drøm om at skabe min egen virksomhed primært baseret på e-handel. Jeg har en forhandlerkontrakt med en virksomhed (for at få rabatten, da jeg bruger deres produkter dagligt), der blev årets Gazelle virksomhed i Danmark i 2021, og som er i 80 lande på verdensplan. For at arbejde med er man selvstændig forhandler. Det kan jeg jo ikke rigtig bruge til noget grundet de nuværende regler. Det gør rigtig ondt at måtte sige til dem, der gerne vil handle med mig, at det må jeg ikke pga. lovgivningen.

Det er vel også overflødigt at nævne, at jeg næsten ikke kan være i mig selv, når jeg ser at man kan købe og låne bøger på biblioteket eller deltage i f.eks. tegne/malekurser, hvor dem der udgiver det er netop fleksjobbere som er i den konstellation hvor familiemedlemmet har oprettet et firma til dem, så de i realiteten er selvstændige men med en stråmand på papiret. Det er vigtigt at understrege, at jeg ikke er jaloux/misundelig. Jeg ønsker dem alt det bedste, men jeg mener ikke, at det er rimeligt/retfærdigt at jeg ikke kan få lov at komme i gang med det jeg brænder for, når jeg nu ikke har en familie, og en der kan sætte sit navn ved siden af mit på den kontrakt som jeg har, men må tage plads i jobcenteret i stedet.

Der er nogen der snakker om at det vil være konkurrenceforvridende overfor raske at lade os skabe vores eget og bruger det som argument for, hvorfor vi ikke må. Som jeg ser det kunne man lave et meget enkelt men effektivt benspænd for os, der gjorde at vi netop ikke blev det. Man kunne som inspiration se over i SU systemet hvor man har et maxbeløb for, hvor meget man må tjene som studerende. Man kunne så sige, at en fleksjobber max må tjene x kr. i egen virksomhed inden man bliver trukket i tilskud og at tilskuddet så vil blive trukket gradvist alt efter hvor meget man tjener i egen virksomhed. Der er så også lige den lille detalje, at vi jo er fleksjobbere, med begrænsede ressourcer, så det med hvor meget vi tjener og arbejder i vores virksomheder, vil jo også regulere sig selv. Faktisk kan jeg heller ikke se forskellen på om det er mit eget navn der står som ejer eller et familiemedlems, hvor eneste effektive i firmaet er fleksjobberen og

hvor effektiviteten er den samme. Man producerer det samme uanset hvilket navn der står som ejer.

Karina, jeg vil gerne tak fordi jeg måtte bruge noget af din tid ved at læse mit brev. Jeg håber så meget at I får lavet de love lavet om, så jeg også kan komme i gang med at udleve min store drøm at lave min egen forretning. Pt. føler jeg bare jeg er her fysisk. Jeg lever ikke fordi jeg er fanget i det her system.

Bedste hilsner med ønsket om en god dag til dig

Marianne Richardt